

**ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

ВИПУСКНА РОБОТА

на тему:

Проведення заходів з евакуації на регіональному, місцевому, об'єктовому рівні
(назва теми)

слухача з короткострокового підвищення кваліфікації з питань цивільного захисту

«Завідувачі (заступники завідувачів) міських курсів, завідувачі навчально-консультаційних пунктів, начальники циклів практичної підготовки, майстри виробничого навчання навчально-методичних центрів сфери цивільного захисту»

(назва категорії)

майстра виробничого навчання Первомайських міських курсів навчально-методичного центру цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Миколаївської області Малиновський Олександр Анатолійович

(посада, вчений ступінь (звання), прізвище, ім'я, по батькові)

Перевірив:

(посада, вчений ступінь (звання), прізвище, ініціали)

КИЇВ 2017

ЗМІСТ

	ВСТУП	3
1	Види організованого вивезення (виведення) населення із зон можливого впливу наслідків надзвичайної ситуації або надзвичайної ситуації.	5
2	Планування евакуації населення.	7
3	Органи з евакуації, їх склад та основні завдання.	9
3.1	Органи з евакуації Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування	9
3.2	Органи з евакуації підприємств, установ та організацій, призначення, склад та основні завдання	17
4	Оповіщення місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування керівників суб'єктів господарювання і населення про початок евакуації	27
5	Порядок проведення евакуації.	28
6	Підготовка районів для розміщення евакуйованого населення і його життєзабезпечення.	34
7	Шляхи проведення евакуації на регіональному, місцевому або об'єктовому рівні.	38
8	Особливості проведення евакуаційних заходів на об'єктах економіки (господарювання) розташованих у зонах можливого виникнення надзвичайних ситуацій	38

ВСТУП

Організація захисту населення від негативного впливу наслідків надзвичайних ситуацій є першочерговим завданням органів виконавчої влади всіх рівнів, виконавчих органів місцевих рад та керівників суб'єктів господарювання незалежно від форм власності. Вирішення цього завдання потребує комплексного підходу, який передбачає виконання заходів щодо створення захисних споруд, забезпечення людей засобами індивідуального захисту, підготовкою населення до дій за сигналами цивільного захисту, своєчасного оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайної ситуації, заздалегідь проведеної евакуації населення. Але в умовах соціально-економічної кризи в державі, неповного забезпечення захисними спорудами, засобами індивідуального захисту населення в містах та інших населених пунктах, що мають об'єкти підвищеної небезпеки, основним способом захисту населення у разі загрози виникнення або виникненні надзвичайної ситуації на теперішній час залишається евакуація. Евакуація виконується для захисту тієї частини населення, котра потрапляє в зони (осередки) великих виробничих аварій, катастроф, стихійних лих та збройних конфліктів.

У той же час цей спосіб досить складний, вимагає ретельної підготовки всіх органів управління і навчання населення. В умовах сьогоденної реальності має досить проблем як матеріального так і організаційного характеру. Проведення евакуації неможливе без чітко спланованого транспортного забезпечення заходів, при плануванні якого виникає немало питань з залученням транспортних засобів суб'єктів господарювання та громадян і т.д..

Забезпечити ефективність цього способу можливо лише при умові якісного планування та високої організації заходів з евакуації. У всіх випадках виникнення надзвичайних ситуацій проводиться різна за масштабами евакуація постраждалого населення із небезпечних зон у безпечні райони (місця). В випускній роботі розглядаються основи організації евакуації населення у надзвичайних ситуаціях, порядок її організації та проведення на регіональному,

місцевому та об'єктовому рівні. Розглянуті основні види забезпечення заходів з евакуації.

1. Види організованого вивезення (виведення) населення із зон можливого впливу наслідків надзвичайної ситуації або надзвичайної ситуації.

Евакуація - організоване виведення чи вивезення із зони надзвичайної ситуації або зони можливого ураження населення, якщо виникає загроза його життю або здоров'ю, а також матеріальних і культурних цінностей, якщо виникає загроза їх пошкодження або знищення.

На регіональному, місцевому або об'єктовому рівні залежно від обстановки, що склалася та особливостей надзвичайної ситуації встановлені такі види евакуації:

- обов'язкова;
- загальна або часткова;
- тимчасова або безповоротна.

Обов'язкова евакуація населення проводиться у разі виникнення загрози аварії з викидом радіоактивних і небезпечних хімічних речовин, катастрофічного затоплення місцевості та землетрусів, масових лісових і торф'яних пожеж, зсувів, інших геологічних та гідрогеологічних явищ і процесів, збройних конфліктів.

Загальна евакуація населення проводиться із зон радіоактивного та хімічного забруднення, катастрофічного затоплення населених пунктів у разі руйнування гідротехнічних (гідрозахисних) споруд, хвиля прориву яких може досягнути зазначених населених пунктів менше ніж за чотири години.

Часткова евакуація проводиться для вивезення категорій населення, які за віком чи станом здоров'я у разі виникнення надзвичайної ситуації не здатні самостійно вжити заходів щодо збереження свого життя або здоров'я, а також осіб, які відповідно до законодавства доглядають (обслуговують) таких осіб. Часткова евакуація може проводитися також для інших категорій населення за рішенням відповідних органів і посадових осіб. Часткова евакуація населення проводиться на підставі рішення місцевої держадміністрації або посадової особи, яка має повноваження щодо прийняття такого рішення. Евакуація у

залежності від обставин може бути тимчасова або безповоротна. Для проведення загальної евакуації населення залучаються наявні транспортні засоби відповідної адміністративної території, а в разі виникнення безпосередньої загрози життю або здоров'ю населення - додатково транспортні засоби суб'єктів господарювання та громадян. Часткова евакуація населення проводиться з використанням транспортних засобів, що експлуатуються згідно з графіком роботи. Залучення додаткових транспортних засобів під час проведення часткової евакуації населення здійснюється за рішенням місцевої держадміністрації або посадової особи, яка має повноваження щодо прийняття такого рішення. Суб'єктові господарювання або громадянину, транспортні засоби яких залучалися для здійснення заходів з евакуації населення, компенсується вартість наданих послуг і розмір фактичних (понесених) витрат за рахунок коштів, що виділяються з відповідного бюджету на ліквідацію загрози виникнення надзвичайної ситуації або наслідків надзвичайної ситуації у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Евакуація матеріальних і культурних цінностей проводиться у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій, які можуть заподіяти їм шкоду, за наявності часу на її проведення, що визначається на підставі інформації суб'єктів моніторингу, спостереження, лабораторного контролю та прогнозування надзвичайних ситуацій.

Перелік, обсяги та черговість проведення евакуації матеріальних і культурних цінностей визначаються органами державної влади, суб'єктами господарювання, громадськими об'єднаннями та громадянами, у віданні або власності яких перебувають зазначені цінності, та враховується під час планування заходів з евакуації.

Приймання, перевезення, розміщення, облік та зберігання евакуйованих матеріальних і культурних цінностей здійснюється органом, відповідальним за організацію проведення евакуації, у визначеному законодавством порядку.

Організація проведення евакуації та підготовка районів для розміщення евакуйованого населення і його життєзабезпечення, а також зберігання

матеріальних і культурних цінностей покладаються на Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування та керівників суб'єктів господарювання.

Рішення про проведення евакуації приймають:

на регіональному рівні - Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації;

на місцевому рівні - районні, районні у містах Києві чи Севастополі державні адміністрації, відповідні органи місцевого самоврядування;

на об'єктовому рівні - керівники суб'єктів господарювання;

У разі виникнення радіаційних аварій рішення про евакуацію населення, яке може потрапити до зони радіоактивного забруднення, приймається Радою міністрів Автономної Республіки Крим та місцевими держадміністраціями на підставі висновку санітарно-епідеміологічної служби відповідно до прогнозованого дозового навантаження на населення або за інформацією суб'єктів господарювання, які експлуатують ядерні установки, про випадки порушень у їх роботі.

У невідкладних випадках, зокрема у разі безпосередньої загрози життю та здоров'ю населення, рішення про проведення екстреної евакуації населення приймає керівник робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, а за його відсутності - керівник аварійно-рятувальної служби, який першим прибув у зону надзвичайної ситуації та має повноваження для прийняття таких рішень.

У разі виникнення надзвичайної ситуації під час перевезення пасажирів різними видами транспорту відповідальність за їх евакуацію покладається на підприємства, установи, організації, що здійснюють транспортні перевезення, та сили цивільного захисту.

2. Планування евакуації населення.

Для успішного проведення евакуації населення керівники комісій з питань евакуації заздалегідь організовують та здійснюють комплекс основних заходів до яких відносяться:

- створення на регіональному, місцевому рівні та на об'єктах господарювання органів з евакуації та підготовки їх до виконання покладених на них завдань;
- розроблення плану евакуації населення (Додаток);
- визначення безпечних районів, придатних для розміщення евакуйованого населення та матеріальних і культурних цінностей;
- визначення станцій (портів, пристаней) у якості пунктів посадки-висадки населення, здійснення контролю за розвитком транспортних комунікацій і під'їзних шляхів до пунктів посадки-висадки та проміжним пунктам евакуації;
- здійснення контролю за резервуванням та розподілом усіх видів транспорту для забезпечення евакуаційних перевезень;
- вибір маршрутів евакуації;
- організація усіх видів розвідки;
- організація оповіщення керівників суб'єктів господарювання і населення про початок евакуації;
- організації управління евакуацією (підготовка пунктів управління, засобів зв'язку та оповіщення, відпрацювання схем управління);
- організація медичного забезпечення населення у ході проведення евакуації;
- організація забезпечення санітарної обробки евакуйованого населення, спеціальної обробки транспорту та одягу;
- здійснення контролю за підготовкою безпечних районів для розміщення евакуйованого населення;
- життєзабезпечення евакуйованого населення в місцях його безпечного розміщення;
- прийняття участі у командно-штабних навчаннях та об'єктових тренуваннях з питань евакуації;
- навчання населення діям під час проведення евакуації.

3. Органи з евакуації, їх склад та основні завдання.

3.1 Органи з евакуації Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування.

Значні обсяги, складність організації і проведення евакуаційних заходів висувають підвищені вимоги щодо створення органів з евакуації та їх своєчасній і якісній підготовці до проведення евакуації населення.

Для планування і здійснення евакуації, прийняття та розміщення населення (працівників), за рішенням керівників місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування створюються органи з евакуації: комісії з питань евакуації, збірні пункти евакуації (ЗПЕ), проміжні пункти евакуації (ПрПЕ), приймальні пункти евакуації (ППЕ).

З числа керівного складу та працівників місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, об'єктів, на базі яких створюються ці органи призначається адміністрація органів з евакуації.

Комісії з питань евакуації Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя здійснюють:

- керівництво роботою комісій з питань евакуації районів, міст та об'єктів;
- надання допомоги в організації для вивозу (виведення) і розміщення евакуйованого населення (працівників) у безпечні райони;
- організацію взаємодії з спеціалізованими службами цивільного захисту з питань всебічного забезпечення евакуйованого населення (працівників).

Основні завдання комісії з питань евакуації:

- планування, підготовка та здійснення евакуації населення (працівників) у разі загрози або виникнення НС мирний або воєнний час;
- планування та розміщення евакуйованого населення (працівників) міністерств (відомств), Автономної Республіки Крим, області, району, міста, об'єкта у безпечних районах та організація прийняття евакуйованих, які

прибувають з інших областей, міст і об'єктів;

- підготовка населення (працівників) до проведення заходів з евакуації;
- підготовка підпорядкованих органів з евакуації до виконання завдань за призначенням;
- організація оповіщення населення (працівників) про початок евакуації у разі виникнення НС;
- визначення зон можливих надзвичайних ситуацій на території Автономної Республіки Крим, області, міста, району, об'єкта;
- визначення безпечних районів розміщення евакуйованого населення (працівників) і надання пропозиції керівнику центрального органу виконавчої влади, Голові Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голові обласної, міської та районної держадміністрації щодо закріплення цих районів за міністерством, відомством, областю, містом, районом та об'єктом за погодженням з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування безпечних районів;
- підготовка безпечних районів для розміщення евакуйованого населення (працівників);
- оцінка обстановки, що склалася у наслідок виникнення НС та підготовка пропозицій керівнику центрального органу виконавчої влади, Голові Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голові обласної, міської та районної держадміністрації, керівнику об'єкта для прийняття рішення відносно проведення евакуації населення (працівників);
- організація здійснення евакуації населення (працівників) та вивозу матеріальних цінностей;
- залучення до виконання заходів з евакуації сил та засобів спеціалізованих служб цивільного захисту та координація їх дій;
- контроль за підготовкою та розподілом усіх видів транспортних засобів для забезпечення евакуаційних перевезень;
- визначення станцій, портів для посадки (висадки) населення (працівників) та маршрутів руху евакуйованого населення (працівників)

транспортними засобами та пішки;

- організація прийняття евакуйованого населення (працівників) та ведення його обліку;
- контроль за розміщенням та організацією життєзабезпечення евакуйованого населення (працівників);
- взаємодія з іншими органами управління та силами цивільного захисту відносно організації та здійснення заходів з евакуації на території Автономної Республіки Крим, області, міста, району;
- організація інформаційного забезпечення.

До складу комісій з питань евакуації входять голова, заступник голови та секретар комісії з питань евакуації.

Для ведення діловодства комісій з питань евакуації і технічної роботи призначається робочий апарат зі співробітників адміністрацій територіальних органів управління. Робочий апарат комісій з питань евакуації комплектується за напрямками роботи і може складатися, з урахуванням місцевих умов, з декількох груп:

- зв'язку та оповіщення;
- обліку евакуації та інформації;
- транспортного забезпечення;
- організації розміщення населення у безпечному районі;
- охорони громадського порядку та безпеки дорожнього руху;
- медичного забезпечення;
- матеріально-технічного забезпечення;
- інженерного забезпечення;
- забезпечення радіаційного та хімічного захисту.

Групи формуються відповідними службами Автономної Республіки Крим, області, міста, району в складі начальника групи і фахівців. Кількість фахівців у групах визначається рішенням Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласної, міської, районної держадміністрації.

Основні завдання груп забезпечення евакуаційних заходів:

- розроблення розділу Плану евакуації населення (працівників) з питань забезпечення підготовки та проведення евакуації населення (працівників) за своїми напрямками і щорічна його коригування;
- визначення сил і засобів, необхідних для забезпечення заходів з евакуації за своїми напрямками і подача заявок на поповнення недостатньої кількості технічних і матеріальних засобів;
- організація забезпечення заходів з евакуації та розміщення населення (працівників) в безпечних районах;
- узагальнення даних щодо переліку майна, яке підлягає вивезенню в безпечні райони розміщення;
- повне і своєчасне забезпечення груп комісії з питань евакуації всіма видами оснащення, обладнання робочих місць членів комісії з питань евакуації для успішного виконання ними своїх обов'язків.

Збірні пункти евакуації. ЗПЕ створюються:

- в містах, районах за рішенням міських, районних державних адміністрацій;
- у населених пунктах, які розташовані в зонах можливого катастрофічного затоплення, небезпечного радіоактивного забруднення, районах виникнення стихійного лиха за рішенням центральних, місцевих органів виконавчої влади;

До складу адміністрації ЗПЕ входять:

- начальник збірного пункту евакуації;
- заступник начальника збірного пункту евакуації;
- група реєстрації та обліку (4-6 осіб);
- група формування колон, ешелонів і їх відправлення в безпечні райони (4-6 осіб);
- група охорони громадського порядку (2-3 особи);
- медичний пункт (3 особи);
- кімната матері і дитини (2-3 особи);
- стіл довідок;

- комендант.

ЗПЕ безпосередньо підпорядковується голові евакуаційної комісії, міста (району), а з внутрішніх питань керівнику об'єкта, на базі якого його створено.

ЗЕП, які призначаються для відправлення населення (працівників) автомобільним транспортом та пішими колонами, як правило, розгортаються на околицях міст, населених пунктів поблизу маршрутів вивезення (виведення) евакуйованих у безпечні райони, інші ЗПЕ розгортаються поблизу залізничних станцій (портів) посадки на транспортні засоби.

Кожному ЗПЕ присвоюється порядковий номер, за ним закріплюються територія (об'єкти), населення (працівники) які будуть евакуйовуватися через цей ЗПЕ.

ЗПЕ розгортаються в будівлях громадського призначення (школах, клубах) за рішенням центральних і місцевих органів виконавчої влади, наказами керівників об'єктів на період проведення евакуації населення (працівників).

Основні завдання ЗЕП:

- підтримання зв'язку з комісією з питань евакуації області, міста, району, об'єкта, які закріплені за ЗПЕ, транспортними органами, вихідними пунктами пішохідних маршрутів;
- інформування голови комісії з питань евакуації про час прибуття населення (працівників) на ЗПЕ і час відправлення його в безпечні райони (пункти);
- ведення обліку евакуйованого населення (працівників), яке вивозиться всіма видами транспортних засобів і виводиться пішим порядком;
- у встановлені терміни доповідати голові комісії з питань евакуації про хід відправлення евакуйованого населення (працівників) у безпечні райони (пункти);
- надання необхідної медичної допомоги хворим, які перебувають на ЗПЕ;
- організація охорони громадського порядку на ЗПЕ;

- забезпечення укриття населення (працівників) в захисних спорудах.

Під час повсякденної діяльності:

- розроблення документів, необхідних для керівництва під час підготовки та проведення евакуаційних заходів;
- розроблення календарного плану роботи ЗПЕ на період підготовки та проведення заходів з евакуації;
- ведення обліку та уточнення населення (працівників) об'єктів, яке приписане до ЗПЕ і підлягають евакуації;
- збір та уточнення відомостей про виділення транспортних засобів, час їх подачі на пункти посадки;
- уточнення схеми зв'язку та оповіщення при проведенні евакуаційних заходів;
- уточнення відомостей про начальників ешелонів поїздів (суден) і начальників автомобільних і піших колон;
- проведення занять і тренувань з особовим складом ЗПЕ з метою підготовки їх до дій під час проведення заходів з евакуації.

З отриманням розпорядження про початок проведення евакуації населення (працівників):

- встановлення зв'язку з комісією з питань евакуації і з приписаними до ЗПЕ об'єктами;
- доповідь голові комісії з питань евакуації про початок та хід евакуації населення (працівників);
- уточнення графіка подачі транспортних засобів на пункти посадки і графіка виведення піших колон;
- ведення обліку прибуття евакуйованого населення (працівників) на ЗПЕ за територіями (об'єктами);
- розподіл людей по вагонах (суднах), машинах, колонам і спрямування їх на станції посадки і вихідні пункти;
- доповідь районної, міської евакуаційної комісії безпечної району про час відправлення евакуйованого населення (працівників) і його кількості.

У разі виникнення аварій, катастроф на вибухово-, пожежо-, хімічно-, радіаційно-небезпечних об'єктах, стихійного лиха, евакуація населення (працівників) може здійснюватися без розгортання збірних пунктів евакуації. Завдання ЗПЕ у цих випадках покладається на оперативні групи, що створені на їх основі, за якими закріплюються відповідні адміністративно-територіальні одиниці.

До складу оперативних груп входять представники груп:

- обліку та реєстрації збірних пунктів евакуації;
- транспортного забезпечення;
- охорони громадського порядку;
- охорони здоров'я.

Приймальні пункти евакуації.

ППЕ створюються за рішенням голови райдержадміністрації безпечного району для зустрічі, прийняття евакуйованого населення (працівників) та організації відправлення його в безпечні пункти розміщення.

ППЕ розгортаються в місцях висадки евакуйованого населення (працівників) поблизу залізничної станції, пристані та пункту висадки з автотранспорту.

Основні завдання ПЕП:

- зустріч прибуваючих поїздів, суден, автомобільних і піших колон;
- забезпечення організованої висадки та розміщення евакуйованого населення (працівників);
 - організація відправлення евакуйованого населення (працівників) автомобільним транспортом і пішим порядком в пункти його розміщення;
 - організація надання медичної допомоги евакуйованому населенню (працівникам);
 - забезпечення громадського порядку в пунктах висадки;
 - укриття евакуйованого населення (працівників) при необхідності;
 - доповідь голові комісії з питань евакуації безпечного району про час прибуття, кількості населення (працівників), яке прибуло, та відправлення його до пунктів (місць) розміщення.

До складу приймального пункту евакуації входять:

- начальник ППЕ;
- заступник начальника ППЕ;
- група зустрічі, прийняття та тимчасового розміщення евакуйованого населення (2-3 особи);
- група відправлення та супроводу евакуйованого населення (працівників) до пункту розміщення (3-4 особи);
- група охорони громадського порядку (2-3 особи);
- група забезпечення (2-3 особи);
- медичний пункт (1-2 особи);
- відповідальний кімнати матері і дитини (1 особа);
- відповідальний столу довідок (1 особа).

Проміжні пункти евакуації.

ПрПЕ створюються за рішенням голови облдержадміністрації для проведення евакуації населення (працівників) із зон можливого радіоактивного або хімічного забруднення.

ПрПЕ розгортаються на зовнішніх межах зон можливого радіоактивного або хімічного забруднення поблизу залізниць, портів, і автомобільних шляхів.

Основні завдання ПрПЕ:

- облік, реєстрація населення, яке прибуває із забруднених зон;
- дозиметричний і хімічний контроль;
- проведення санітарної обробки евакуйованого населення (працівників) і при необхідності надання медичної допомоги хворим;
- відправлення евакуйованих до безпечних районах (пунктів) розміщення;
- проведення при необхідності заміни або спеціальної обробки забрудненого одягу та взуття;
- організація пересадки евакуйованих з транспорту, який рухався по забрудненій місцевості, на "чистий" транспорт;

- забезпечення громадського порядку на пункті;
- доповідь голові комісії з питань евакуації області про час прибуття, кількість населення (працівників), яке прибуло на ПрПЕ та відправлення його в безпечні райони.

До складу ПрПЕ входять:

- начальник ПрПЕ;
- заступник начальника ПрПЕ;
- комендант ПрПЕ;
- групи охорони громадського порядку (2-3 особи), регулювання руху (3-4 особи);
 - реєстрації та обліку (1-2 особи); пункти:
 - медичний (1-2 особи);
 - санітарно-миючий (2-3 особи);
 - харчування (1-2 особи);
 - заправки паливом (1-2 особи);
 - пост дозиметричного контролю (1-2 особи).

Порядок проведення евакуації населення наведений у підпункті 5.1.3. розділу.

3.2 Органи з евакуації підприємств, установ та організацій, призначення, склад та основні завдання

На керівників суб'єктів господарювання покладається організація проведення евакуації та підготовка районів для розміщення населення та його життєзабезпечення.

Для планування, підготовки і здійснення евакуації, прийняття та розміщення населення (працівників), на підприємствах, установах та організаціях незалежно від форми власності і підпорядкування, наказами відповідних керівників створюються органи з евакуації: комісії з питань евакуації, збірні пункти евакуації (ЗПЕ), проміжні пункти евакуації (ПрПЕ), приймальні пункти евакуації (ППЕ).

Комісія з питань евакуації підприємства, установи та організації (далі об'єкта) призначена для організації планування, безпосередньої підготовки, проведення та всебічного забезпечення у межах наданих повноважень, заходів з евакуації при надзвичайних ситуаціях мирного часу та у воєнний час.

Комісії з питань евакуації підприємств, установ та організацій відповідають за безпосереднє планування підготовку, організацію та здійснення евакуації працівників та їх сімей у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайної ситуації.

Комісії з питань евакуації об'єкта здійснюють:

- планування та організацію евакуації працівників підприємств, установ та організацій та членів їх сімей;
- визначення та підготовку бази для розміщення працівників підприємств, установ та організацій і членів їх сімей та їхнє життєзабезпечення у безпечних районах;
- контроль за підготовкою та проведенням заходів з евакуації об'єкта.

Адміністрація органів з евакуації призначаються з числа керівного складу та співробітників (працівників), об'єктів, на базі яких створюються ці органи.

Об'єктову комісію з питань евакуації очолює, як правило, один із заступників директора (керівника) підприємства, установи, організації.

До складу об'єктової комісії з питань евакуації призначаються начальники основних служб (відділів), начальники цехів або їхніх заступників.

На об'єктах господарювання, що потрапляють у зони можливих надзвичайних ситуацій, з чисельністю працюючого персоналу менш як 50 осіб комісії з питань евакуації не утворюються, а призначається особа, що виконує функції зазначеної комісії.

До складу об'єктової комісії з евакуації можуть входити групи:

- обліку евакуйованого населення і інформації (2-3 особи);
- організації збору та відправлення евакуйованих (4-5 осіб);
- супроводження евакуйованих (начальники ешелонів, старші автоколон, піших колон) (4-5 осіб);

- забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих (2-4 особи);
- вивезення майна об'єкта та матеріально-технічного забезпечення заходів евакуації; (4-5 осіб);
- зв'язку та оповіщення (1-2 особи); представники комісії з питань евакуації:
- на ЗПЕ;
- на пунктах (станціях) посадки. Основні завдання комісії з питань евакуації:
 - планування, підготовка та здійснення евакуації працівників (населення) у разі загрози або виникнення НС мирний або воєнний час;
 - планування та розміщення евакуйованих працівників об'єкта та членів їх сімей у безпечних районах та організація прийняття евакуйованих, які прибувають з інших областей, міст і об'єктів;
 - підготовка працівників та членів їх сімей до проведення заходів з евакуації;
 - підготовка підпорядкованих органів з евакуації до виконання завдань за призначенням;
 - організація оповіщення працівників та членів їх сімей про початок евакуації у разі виникнення НС;
 - визначення зон можливих надзвичайних ситуацій на території об'єкту;
 - визначення безпечних районів розміщення евакуйованих працівників і членів їх сімей і надання пропозиції відповідному керівнику щодо закріплення цих районів за об'єктом (за погодженням з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування безпечних районів);
 - підготовка безпечних районів для розміщення евакуйованих працівників та членів їх сімей;
 - оцінка обстановки, що склалася у наслідок виникнення НС та

підготовка пропозицій керівнику об'єкта для прийняття рішення відносно проведення евакуації працівників та населення;

- організація евакуації працівників та членів їх сімей і вивозу матеріальних цінностей;

- залучення до виконання заходів з евакуації сил та засобів спеціалізованих служб цивільного захисту та координація їх дій;

- контроль за підготовкою та розподілом усіх видів транспортних засобів для забезпечення евакуаційних перевезень;

- визначення станцій, портів для посадки (висадки) працівників та членів їх сімей, маршрутів руху евакуйованих транспортними засобами та пішки;

- організація прийняття евакуйованих та ведення його обліку;

- контроль за розміщенням та організацією життєзабезпечення евакуйованих працівників та членів їх сімей;

- взаємодія з іншими органами управління та силами цивільного захисту відносно організації та здійснення заходів з евакуації на території Автономної Республіки Крим, області, міста, району;

- організація інформаційного забезпечення.

Основні завдання комісії з питань евакуації об'єкта економіки. У режимі повсякденної діяльності:

- розроблення спільно з підрозділом з питань ЦЗ об'єкта та щорічне уточнення плану евакуації робітників, службовців і членів їх сімей;

- розроблення і здійснення заходів щодо освоєння закріпленого району (пункту) розміщення у безпечному районі (поза зоною дії уражаючих факторів джерела НС), підготовка поквартирної схеми розміщення робітників, службовців і членів їх сімей;

- підготовка пропозицій керівнику об'єкта щодо складу адміністрації ЗПЕ, призначення начальників ешелонів, старших автомобільних колон;

- організація підготовки особового складу, який включений до складу адміністрації ЗПЕ, начальників (старших) евакуаційних ешелонів і колон.

У режимі підвищеної готовності:

- уточнення плану евакуації, а також списків робітників, що евакуюються, службовців і членів їх сімей;
- організація підготовки до розгортання та розгортання ЗПЕ, приведення у готовність наявних захисних споруд ЦЗ;
- уточнення з комісіями з питань евакуації у безпечному районі (поза зоною дії вражаючих факторів джерела НС) порядку прийому, розміщення та забезпечення робітників, службовців об'єкта і членів їх сімей;
- підготовка об'єкту до припинення виробничої діяльності.

З одержанням розпорядження на проведення евакуації населення:

- оповіщення робітників та службовців об'єкта про початок евакуації, часу прибуття їх і членів їх сімей на ЗПЕ.
- здійснення заходів щодо припинення виробничої діяльності об'єкта економіки;
- постановка завдання начальникам ешелонів, старшим автоколон, вручення їм списків евакуйованого населення, яке увійшло у склад колони;
- організація взаємодії із транспортними органами, що виділяють транспортні засоби для вивозу робітників, службовців об'єктів і членів їх сімей у безпечний район (поза зоною дії вражаючих факторів джерела НС);
- ведення обліку і доповідь керівнику об'єкта та районній (міській) комісії з питань евакуації про кількість вивезених у безпечний район (поза зоною дії вражаючих факторів НС) робітників, службовців і членів сімей (за часом, видам транспорту);
- забезпечення захисту населення на ЗПЕ, пунктах посадки, на ППЕ;
- організація та підтримання взаємодії з комісіями з питань евакуації у безпечному районі (поза зоною дії вражаючих факторів джерела НС), при необхідності висилає туди своїх представників.

Збірні пункти евакуації.

ЗПЕ на об'єктах створюються за наказами керівників об'єктів. До складу адміністрації ЗЕП входять:

- начальник збірної евакуаційної пункту;
- заступник начальника збірної евакуаційної пункту;
- група реєстрації та обліку (4-6 осіб);
- група комплектування колон, ешелонів і їх відправлення в безпечні райони (4-6 осіб);
- група охорони громадського порядку (2-3 особи);
- медичний пункт (3 особи);
- кімната матері і дитини (2-3 особи);
- комендант.

ЗПЕ безпосередньо підпорядковується голові комісії з питань евакуації міністерства (відомства), міста (району), об'єкта, а з внутрішніх питань керівнику об'єкта, на базі якого його створено.

ЗПЕ присвоюється порядковий номер, за ним закріплюються об'єкти, працівники та члени їх сімей які будуть евакуйовуватися через цей ЗПЕ.

ЗПЕ розгортаються в будівлях громадського призначення за рішенням центральних і місцевих органів виконавчої влади, наказами керівників об'єктів на період проведення евакуації працівників та членів їх сімей.

Основні завдання ЗЕП:

- відповідно до підпорядкування підтримання зв'язку з евакуаційної комісією міністерства (відомства) області, міста, району, об'єкта, які закріплені за ЗПЕ, транспортними органами, вихідними пунктами пішохідних маршрутів;
- інформування голови евакуаційної комісії про час прибуття працівників та членів їх сімей на ЗЕП і час відправлення їх в безпечні райони (пункти);
- ведення обліку евакуйованих працівників та членів їх сімей які вивозяться всіма видами транспортних засобів та виводяться пішим порядком;
- у встановлені терміни доповідати голові комісії з питань евакуації про хід відправлення евакуйованих працівників та членів їх сімей у безпечні

райони (пункти);

- надання необхідної медичної допомоги хворим, які перебувають на ЗПЕ;
- організація охорони громадського порядку на ЗПЕ;
- забезпечення укриття працівників та членів їх сімей в захисних спорудах.

Під час повсякденної діяльності:

- розроблення документів, необхідних для керівництва під час підготовки та проведення заходів з евакуації;
- розроблення календарного плану роботи ЗПЕ на період підготовки та проведення заходів з евакуації;
- ведення обліку та уточнення працівників та членів їх сімей об'єктів, які приписані до ЗПЕ і підлягають евакуації;
- збір та уточнення відомостей про виділення транспортних засобів, час їх подачі на пункти посадки;
- уточнення схеми зв'язку та оповіщення при проведенні заходів з евакуації;
- уточнення відомостей про начальників ешелонів поїздів (суден) і начальників автомобільних і піших колон;
- проведення занять і тренувань з особовим складом ЗПЕ з метою підготовки їх до дій під час проведення заходів з евакуації.

З отриманням розпорядження про початок проведення евакуації працівників та членів їх сімей:

- встановлення зв'язку з комісією з питань евакуації і з приписаними до ЗПЕ об'єктами;
- доповідь голові комісії з питань евакуації об'єкта про початок та хід евакуації працівників та членів їх сімей ;
- уточнення графіка подачі транспортних засобів на пункти посадки і графіка виведення піших колон;
- ведення обліку прибуття евакуйованих працівників та членів їх сімей

на ЗПЕ за підрозділами об'єкта;

- розподіл людей по вагонах (суднах), машинам, колонам і спрямування їх на станції посадки і вихідні пункти;

- доповідь районної, міської евакуаційної комісії безпечного району про час відправлення евакуйованих працівників та членів їх сімей і його кількості.

У разі виникнення аварій, катастроф на вибухово -, пожежо-, хімічно-, радіаційно-небезпечних об'єктах, стихійного лиха, евакуація населення (працівників) може здійснюватися без розгортання збірних пунктів евакуації. Їх завдання в цих випадках покладається на оперативні групи. До складу оперативних груп входять представники груп обліку та реєстрації збірних пунктів евакуації, транспортного забезпечення, охорони громадського порядку та охорони здоров'я.

Приймальні пункти евакуації.

ПЕП створюються за рішенням голови райдержадміністрації безпечного району для зустрічі, прийняття евакуйованого населення (працівників) та організації відправлення його в безпечні пункти розміщення. ППЕ можуть бути створені на базі підприємств, установ та організацій, або із залучення їх представників та засобів до виконання завдань.

Основні завдання ППЕ:

- зустріч прибуваючих поїздів, суден, автомобільних і піших колон;
- забезпечення організованої висадки та розміщення евакуйованого населення (працівників);
- організація відправлення евакуйованого населення (працівників) автомобільним транспортом і пішим порядком в пункти його розміщення;
- організація надання медичної допомоги евакуйованому населенню (працівникам);
- забезпечення громадського порядку в пунктах висадки;
- укриття евакуйованого населення (працівників) при необхідності;
- доповідь голові евакуаційної комісії безпечного району про час прибуття, кількості населення (працівників), яке прибуло, та відправлення його

до пунктів (місць) розміщення.

До складу приймального пункту евакуації входять:

- начальник ППЕ;
- заступник начальника ППЕ;
- група зустрічі, прийняття та тимчасового розміщення евакуйованого населення (2-3 особи);
- група відправлення та супроводу евакуйованого населення (працівників) до пункту розміщення (3-4 особи);
- група охорони громадського порядку (2-3 особи);
- група забезпечення (2-3 особи);
- медичний пункт (1-2 особи);
- відповідальний кімнати матері і дитини (1 особа);
- відповідальний столу довідок (1 особа).

Проміжні пункти евакуації.

ПрПЕ створюються за рішенням голови облдержадміністрації для проведення евакуації населення (працівників) із зон можливого радіоактивного або хімічного забруднення. Для організації ПрПЕ можуть залучатися *об'єкти економіки (господарювання) які розташовані у зонах можливого радіоактивного або хімічного забруднення відповідно до профілю діяльності.*

Основні завдання ПрПЕ:

- облік, реєстрація населення, яке прибуває із забруднених зон;
- дозиметричний і хімічний контроль;
- проведення санітарної обробки евакуйованого населення (працівників) і при необхідності надання медичної допомоги хворим;
- відправлення евакуйованих до безпечних районах (пунктів) розміщення;
- проведення при необхідності заміни або спеціальної обробки забрудненого одягу та взуття;
- організація пересадки евакуйованих з транспорту, який рухався по

забрудненій місцевості, на "чистий" транспорт;

- забезпечення громадського порядку на пункті;
- доповідь голові комісії з питань евакуації області про час прибуття,

кількість населення (працівників), яке прибуло на ПрПЕ та відправлення його в безпечні райони;

До складу ПрПЕ входять:

- начальник, заступник начальника, комендант ПрПЕ; групи:
- охорони громадського порядку (2-3 особи);
- регулювання руху (3-4 особи);
- реєстрації та обліку (1-2 особи); пункти:
- медичний (1-2 особи);
- санітарно-миючий (2-3 особи);
- харчування (1-2 особи);
- заправки паливом (1-2 особи);
- пост дозиметричного контролю (1-2 особи).

Для планування, підготовки та проведення евакуації у Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих держадміністраціях, органах місцевого самоврядування та на об'єктах господарювання утворюються тимчасові органи з евакуації.

До тимчасових органів з евакуації належать:

- комісії з питань евакуації (республіканська, обласні, міські, районні у містах та інших населених пунктах і об'єктові)
- комісії з питань евакуації міністерств (відомств) і організацій;
- збірні пункти евакуації (ЗПЕ) міські і об'єктові;
- проміжні пункти евакуації (ПрПЕ);
- приймальні пункти евакуації (ППЕ) міські і об'єктові;
- оперативні групи (ОГ) (у невідкладних випадках);
- групи управління на маршрутах пішої евакуації населення;

- адміністрації пунктів посадки (висадки) населення на транспорт (з транспорту).

Персональний склад органів з евакуації визначається рішенням керівників відповідних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а на об'єктах - наказами керівників підприємств, установ та організацій не залежно від форм власності і підпорядкування.

Особи, які перебувають у запасі і мають мобілізаційний припис до складу органів з евакуації не призначаються.

Склад комісій та інших органів з евакуації, а також їх функцій і права визначаються положенням про ці органи, які затверджуються керівниками місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування і організацій відповідно.

Час на розгортання і підготовку органів з евакуації усіх рівнів до роботи не повинен перевищувати чотирьох годин з моменту отримання розпорядження про проведення евакуації.

4. Оповіщення місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування керівників суб'єктів господарювання і населення про початок евакуації.

Оповіщення регіональних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування і організацій, а також населення щодо проведення евакуації проводиться з використанням усіх схем оповіщення, мережі зв'язку, засобів радіомовлення і телебачення із залученням у разі потреби сил і засобів органів МВС. При оповіщенні населення (працівників) повідомляється час прибуття на ЗПЕ.

З отриманням рішення (сигналу) про проведення евакуації керівники центральних, місцевих органів виконавчої влади, керівники об'єктів господарювання ставлять задачі головам комісій з питань евакуації на проведення евакуації населення відповідно до відпрацьованих Планів та обстановки, що склалася.

Голови комісій з питань евакуації уточнюють завдання керівникам об'єктів господарювання, щодо проведення заходів з евакуації, контролюють (через посадових осіб комісії з питань евакуації) стан оповіщення населення, його збору, формування колон (через начальників маршрутів), забезпечують переміщення їх до пунктів евакуації, а також разом із структурними підрозділами транспортного забезпечення - готовність транспортних засобів до перевезень, уточнюють порядок їх використання, підтримують постійний зв'язок з начальниками маршрутів та з органами виконавчої влади безпечних районів, інформують їх про хід евакуації.

Інформаційне забезпечення евакуйованого населення про порядок дій у різних ситуаціях та про оперативну обстановку здійснюється уповноваженим органом з питань надзвичайних ситуацій і евакуаційним органом з використанням для цього системи оповіщення, засобів радіомовлення і телебачення та із залученням у разі потреби сил і засобів органів МВС.

Евакуйовані громадяни повинні мати при собі паспорт, військовий квиток, документ про освіту, трудову книжку або пенсійне посвідчення, свідоцтво про народження, гроші і цінності, продукти харчування і воду на 3 доби, постільну білизну, необхідний одяг і взуття загальною вагою не більш як 50 кілограмів на кожного члена сім'ї. Дітям дошкільного віку вкладається у кишеню або пришивається до одягу записка, де зазначається прізвище, ім'я та по батькові, домашня адреса, а також ім'я та по батькові матері і батька.

5. Порядок проведення евакуації.

На все населення, яке підлягає евакуації, за місцем проживання (у житлово-експлуатаційних органах), на підприємствах, в установах і організаціях складаються евакуаційні списки. Не зайняті у виробництві (не працюючі) члени сімей робітників та службовців, включаються у списки за місцем роботи голови сім'ї.

Евакуаційні списки складаються завчасно і уточнюються при періодичному корегуванні планів евакуації, а також при введенні режиму підвищеної готовності (при загрозі виникнення НС).

Списки складаються в 3-х примірниках:

перший залишається на об'єкті або в житлово-експлуатаційній організації;

другий - з одержанням розпорядження на проведення евакуації направляється на ЗПЕ (в оперативну групу) і після завершення вивозу (виводу) населення передається у відповідну комісію з питань евакуації;

третій - з початком вивозу (виводу) евакуйованого населення направляється в комісію з питань евакуації району розміщення.

Евакуаційні списки і паспорти є основними документами для обліку, розміщення і забезпечення евакуйованого населення.

У разі оголошення евакуації громадяни самостійно на міських транспортних засобах, які у цей період працюють цілодобово, прибувають на визначені збірні пункти евакуації і проходять реєстрацію. Працівники цих пунктів розподіляють громадян, які підлягають евакуації, за транспортними засобами, інструктують їх і та забезпечують посадку на транспортні засоби.

Населення, яке підлягає евакуації пішим порядком, формується у колони та виводиться на вихідні пункти пішки.

Об'єктові комісії з питань евакуації:

- організовують оповіщення, реєстрацію та облік населення, уточнюють дані про транспортні засоби, що виділяються об'єктові, термін їх подачі, маршрути та порядок руху;
- видають начальникам піших і транспортних колон витяги із схем маршрутів, забезпечують засобами зв'язку та інструктують їх;
- організовують і контролюють посадку евакуйованого населення на транспортні засоби і відправку колон;
- надають необхідну інформацію органам виконавчої влади у безпечних районах;

- інформують районні евакуаційні комісії про хід евакуації.
Керівники житлово-експлуатаційних організацій здійснюють оповіщення

непрацюючого населення про порядок проведення евакуації, разом з працівниками органів внутрішніх справ та охорони здоров'я забезпечують прибуття на збірні евакуаційні пункти громадян, які з поважних причин не можуть самотійно прибути на ці пункти.

Начальники збірних пунктів евакуації уточнюють з керівниками підприємств та організацій чисельність евакуйованого населення і порядок його відправлення, організують реєстрацію та облік населення, формують піші і транспортні колони, здійснюють посадку населення на транспортні засоби, доповідають евакуаційній комісії району, міста, району у місті про його відправлення та інструктують начальників ешелонів і старших колон, організують надання медичної допомоги евакуйованому населенню, охорону громадського порядку.

Евакуація особового складу збірних пунктів евакуації організовується після проведення евакуаційних заходів згідно з окремим рішенням керівника відповідного органу виконавчої влади.

Заходи з евакуації плануються, забезпечуються і проводяться у взаємодії з органами військового управління.

Евакуація населення у безпечні райони планується, забезпечується і проводиться у взаємодії з мобілізаційними підрозділами місцевих органів виконавчої влади (органів місцевого самоврядування) і органами військового управління та погоджуються з заходами (планами) по переведенню економіки держави на роботу в умовах воєнного часу, мобілізаційного розгортання військ, військових формувань, спеціальних формувань охорони здоров'я в частині використання транспорту і транспортних комунікацій, матеріально-технічних засобів, забезпечення людськими ресурсами, фінансуванням, а також

вирішення питань розміщення населення, яке евакуйоване у позаміську зону і забезпечення його життєдіяльності.

Планування, підготовка і проведення евакуації матеріальних і культурних цінностей здійснюється з урахуванням заходів з евакуації населення (розосередженню працюючого персоналу організацій, які продовжують свою діяльність в містах та інших населених пунктах віднесених до груп цивільного захисту) у частині використання транспорту і транспортних комунікацій, забезпечення фінансовими, матеріальними і людськими ресурсами, а також розміщення і життєзабезпечення евакуйованого населення в безпечних районах.

Підготовка і проведення евакуації здійснюється з питань:

- а) виділення транспортних комунікацій і транспортних засобів;
- б) виділення сил і засобів для спільного регулювання руху на маршрутах евакуації, забезпечення охорони громадського порядку та зберігання матеріальних і культурних цінностей;
- в) забезпечення радіаційної, хімічної, біологічної, інженерної і протипожежної розвідки;
- г) виділення сил і засобів для забезпечення радіаційного, хімічного, біологічного, інженерного захисту населення, санітарно – протиепідемічних і лікувально-профілактичних заходів;
- д) узгодження переліку безпечних районів для розміщення населення, місць розміщення і зберігання матеріальних і культурних цінностей;
- е) можливості використання військових містечок та майна, що залишається військами, обладнання для розміщення і першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення.

Евакуація населення у безпечні райони у мирний час проводиться шляхом вивозу частини населення усіма видами транспорту, що є на відповідній адміністративній території незалежно від форм власності і відомчої належності, які залучаються у відповідності із законодавством України і не задіяні військовими органами управління, іншими особливо важливими перевезеннями за мобілізаційними планами, з одночасним виводом решти населення пішки.

Піші колони формуються за об'єктами господарювання, чисельність колони не перевищує 1000 чоловік. Швидкість руху колони планується 2-3 км/год., дистанція між колонами до 500 метрів. Величина добового переходу може складати 20 - 30 км, При здійсненні маршу пішки призначаються привали:

- малі привали призначаються кожні 1-1,5 години руху терміном 10-15 хвилин;
- великі привали – на початку другої половини добового переходу, як правило за межами зон (районів) можливих негативних факторів надзвичайної ситуації на 2- 3-години для прийому їжі та відпочинку.

Евакуація матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони здійснюється транспортними засобами центральних органів влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування і організацій у розпорядженні яких знаходиться матеріальні і культурні цінності, які підлягають евакуації.

Якщо необхідних транспортних засобів недостатньо або вони відсутні, дозволяється залучати транспортні засоби інших центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування і організацій, транспортні засоби які не залучаються для виконання військових, інших особливо важливих перевезень відповідно до мобілізаційних планів, а також евакуації населення.

З метою евакуації матеріальних і культурних цінностей формуються спеціальні колони, які супроводжують співробітники органів внутрішніх справ України і особами, відповідальними за збереження цих цінностей на маршрутах евакуації.

Евакуація населення, матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони фінансується:

- в Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій і підпорядкованих бюджетних організаціях за рахунок місцевих бюджетів;
- в організаціях - за рахунок власних коштів.

Заходи по підготовці до евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей фінансуються:

- в Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій і підпорядкованих бюджетних організаціях за рахунок місцевих бюджетів;
- в самостійних організаціях, не залежно від форм власності - за рахунок власних коштів.

Після завершення планових заходів комісії з питань евакуації організують взаємодію з органами виконавчої влади, територіальними органами центральних органів виконавчої влади і надають допомогу місцевим органам влади щодо обліку, життєзабезпечення і працевлаштування евакуйованого населення, а також з обліку, розміщення і забезпечення збереження евакуйованих матеріальних і культурних цінностей.

У залежності від чисельності населення, віддаленості районів евакуації, кліматичних умов, характеристик місцевості, розвитку дорожньої мережі і наявності транспорту, евакуація із міст та інших населених пунктів, віднесених до груп цивільного захисту, повинна завершуватися у встановлені терміни з моменту отримання розпорядження (сигналу) щодо початку її проведення.

Для міст з чисельністю населення більше 1.0 млн. чоловік, а також для інших міст із яких за місцевих умов неможливо провести евакуацію у вказані терміни, порядок евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей та терміни її проведення можуть бути змінені за узгодженням з ДСНС України. Час завершення прийому, розміщення і проведення організаційних заходів щодо першочергового життєзабезпечення евакуйованого населення у позаміській зоні рахується моментом закінчення евакуації населення.

Керівництво проведенням заходів з евакуації здійснюється із завчасно створених міських і позаміських пунктів управління забезпечених у необхідних обсягах каналами та засобами зв'язку, а також лініями прив'язки до мережі зв'язку загального користування.

6. Підготовка районів для розміщення евакуйованого населення і його життєзабезпечення. проведення евакуації.

Розміщення евакуйованого населення планується здійснювати, як правило, у межах своїх адміністративно-територіальних утворень.

При відсутності необхідних умов для розміщення евакуйованого населення у межах своїх адміністративно-територіальних утворень, воно може бути розміщене на територіях сусідніх адміністративно-територіальних утворень за узгодженням з відповідними главами адміністрацій.

Райони розміщення повинні відповідати наступним основним вимогам:

- забезпечувати безпеку населення від уражувальних факторів джерела НС (повинні бути поза зонами їхньої дії);
- забезпечувати необхідні умови для відпочинку та життя людей (за першочерговими видами життєзабезпечення);
- відповідати санітарно-епідеміологічним вимогам.

З урахуванням цих вимог кожному підприємству, установі або організації завчасно призначається район розміщення, що може включати (для великих об'єктів економіки) кілька населених пунктів.

Закріплені за об'єктами економіки райони розміщення ретельно вивчаються і освоюються. У них організовується ремонт доріг, мостів, улаштування джерел водопостачання, виявляється наявність захисних споруд (ПРУ, підвалів, льохів тощо). Для короткочасного розміщення евакуйованого населення використовуються службово-побутові приміщення, клуби, пансіонати, лікувально-оздоровчі установи, туристичні бази, будинку відпочинку, санаторії тощо.

При нестачі придатної для житла площі можливе будівництво землянок, для чого завчасно підбираються відповідні земельні ділянки, будівельні матеріали, визначаються будівельні організації, на які буде покладене їхнє будівництво.

У літню пору, особливо в південних районах, можливо короткочасне розміщення людей у наметах.

Райони розміщення евакуйованого населення, а також приміщення (будинки) і маршрути евакуації повинні бути погоджені з органами військового командування - військкоматами, начальниками гарнізонів.

У райони розміщення органів з евакуації та населення, яке підлягає евакуації, направляються представники комісій з питань евакуації для вирішення питань приймання, розміщення і життєзабезпечення евакуйованого населення.

Керівник органу виконавчої влади і комісія з питань евакуації безпечного району, організують підготовку пунктів висадки, розгортають приймальний пункт евакуації, уточнюють кількість прибулих і порядок подачі транспортних засобів для їх вивезення з пунктів висадки, а також з проміжних пунктів евакуації до пунктів розміщення, контролюють роботу керівників об'єктів безпечних районів з прийому і розміщення евакуйованого населення.

При розосередженні працівників організацій, а також непрацюючих членів їх сімей розміщують у найбільших до кордонів населених пунктів районах позаміської зони, розташованих поблизу залізничних, автомобільних і водних шляхів.

При неможливості спільного розміщення членів сімей зазначених працівників, вони розміщуються поблизу до цих районів населених пунктів позаміської зони.

У виняткових випадках за рішенням керівника органа виконавчої влади дозволяється розміщувати розосереджених працівників організацій у населених пунктах, розташованих у зонах можливих слабких руйнувань.

Райони розміщення працівників організацій, які перенесли виробничу діяльність у позаміську зону, а також непрацюючих членів їх сімей виділяються за районами розміщення розосереджуємих працівників організацій.

Непрацююче і не зайняте у виробництві населення і особи, які не є членами сімей працівників організацій, які продовжують свою діяльність у воєнний час, розміщується у віддалених окремих безпечних районах порівняно з районами, в яких розміщуються працівники вказаних організацій.

Перевезення населення на відстань до 100 км. виконується, як правило, автотранспортом, місцевими і приміськими поїздами, повітряними, морськими і річковими судами.

Перевезення населення на відстань більше 100 км.- залізничним транспортом, повітряними, морськими і річковими судами.

На міжнавігаційний період евакуаційні перевезення, які здійснюються водним транспортом, повинні дублюватися автомобільним або залізничним транспортом.

Транспортне забезпечення евакуаційних перевезень покладається на центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації і організації, які мають автомобільний, залізничний, водний і повітряний транспорт.

Перевезення матеріальних і культурних цінностей здійснюється, як правило, автотранспортом, а також залізничним, повітряним і водним транспортом центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування і організацій, у впорядкуванні яких знаходяться зазначені матеріальні і культурні цінності. При відсутності необхідних транспортних засобів допускається залучення транспортних засобів інших організацій, а також громадян – власників транспортних засобів відповідно до законодавства.

Евакуйоване населення у позаміській зоні розміщується у межах адміністративних кордонів органів виконавчої влади з урахуванням місцевих умов.

Кожній організації, які переносять свою діяльність у позаміську зону, завчасно (у мирний час) визначається виробнича база і виділяється центральними органами виконавчої влади, місцевими державними адміністраціями і органами місцевого самоврядування район (пункт) розміщення у позаміській зоні.

При відсутності позаміської зони на території своєї області (Автономної Республіки Крим) по узгодженню з органами виконавчої влади сусідніх

областей можливе виділення позаміської зони на територіях цих областей (Автономної Республіки Крим).

Райони розміщення населення у позаміській зоні узгоджуються з місцевими органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування, органами військового управління і мобілізаційними підрозділами Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

Аналогічний порядок розповсюджується на закріплення позаміської зони для розміщення і зберігання матеріальних і культурних цінностей, які підлягають евакуації у безпечні райони.

Евакуйоване населення розміщується в житлових громадських і адміністративних будинках, які в зимовий період опалюються, незалежно від форм їх власності і відомчої підпорядкованості, санаторіях, пансіонатах, будинках відпочинку, дитячих оздоровчих таборах, крім тих, які мають мобілізаційне призначення, в опалювальних будинках дачних кооперативів і садівничих товариств на основі ордерів (розпоряджень), які видаються органами місцевого самоврядування у відповідності із законодавством України.

Для розміщення співробітників центральних органів виконавчої влади і членів їх сімей плануються у першу чергу фонди відповідних центральних органів виконавчої влади, які розподіляються згідно з відомчими нормативними документами за узгодження з відповідними керівниками.

Для організації медичного забезпечення в районах масового розміщення евакуйованого населення використовують стаціонарні медичні установи різного профілю, крім призначених для розгортання спеціальних формувань охорони здоров'я, або розгортаються нові.

Для розміщення і зберігання матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони завчасно визначаються приміщення або будуються спеціальні сховища, які відповідають необхідним вимогам.

7. Шляхи проведення евакуації на регіональному, місцевому або об'єктовому рівні.

Організація проведення евакуації та підготовка районів для розміщення евакуйованого населення і його життєзабезпечення, а також зберігання матеріальних і культурних цінностей покладаються на Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування та керівників суб'єктів господарювання.

Проведення евакуації забезпечується шляхом:

- ^ утворення регіональних, місцевих та об'єктових органів з евакуації;
- ^ планування евакуації;
- ^ визначення безпечних районів, придатних для розміщення евакуйованого населення та майна;
- ^ організації оповіщення керівників суб'єктів господарювання і населення про початок евакуації;
- ^ організації управління евакуацією;
- ^ життєзабезпечення евакуйованого населення в місцях їх безпечного розміщення;
- ^ навчання населення діям під час проведення евакуації.

8. Особливості проведення евакуаційних заходів на об'єктах економіки (господарювання) розташованих у зонах можливого виникнення надзвичайних ситуацій

На об'єктах економіки, розташованих у зонах можливого виникнення НС при загрозі виникнення техногенних аварій і стихійних лих комісіями з питань евакуації проводяться ряд заходів з організації та здійснення евакуації.

Завчасно здійснюється:

- планування евакуації;
- навчання та інструктування персоналу та членів їх сімей;
- підготовка особового складу органів з евакуації;
- рекогносцировки маршрутів евакуації;

- підготовка разом із адміністрацією району розміщення для прийому та всебічного забезпечення евакуйованого населення.

При загрозі виникнення техногенних аварій та стихійних лих здійснюється:

- підготовка до припинення виробничої діяльності, зупинці та консервуванню обладнання;
- перевірка готовності до роботи системи зв'язку та оповіщення щодо забезпечення заходів з евакуації;
- уточнення плану заходів з евакуації та списків населення, яке підлягає евакуації;
- розгортання роботи комісії з евакуації;
- здійснення контролю за приведенням у готовність захисних споруд

ЦЗ у пунктах збору.

З отриманням розпорядження на проведення евакуації здійснюються:

- оповіщення та забезпечення збору робітників, службовців і членів їх сімей;
- введення в дію плану евакуації робітників, службовців і членів їх сімей;
- припинення виробничої діяльності, зупинка та консервування устаткування;
 - проведення заходів, спрямованих на забезпечення евакуації і її здійснення.

Евакуаційні заходи можуть початися негайно при загрозі або виникненні НС. Вид і характер евакуації залежать від багатьох факторів: наявності часу після одержання сигналу оповіщення, ступеня небезпеки для життя людей, тривалості впливу загрозливих факторів НС тощо.

З урахуванням аналізу і оцінки обстановки що склалася можуть бути прийняті рішення:

- проведення евакуації усередині об'єкта (переміщення людей з будинку в будинок, з нижніх поверхів на верхні або навпаки, укриття у захисних спорудах);

- виведення персоналу за межі об'єкта;
- застосування комбінованого методу (наприклад, укриття людей на нижніх поверхах з наступним виведенням за межі об'єкта).

Найбільш складний в організаційному відношенні, але більше ефективний вид евакуації - виведення людей за межі об'єкта у безпечне місце.

Для його здійснення завчасно, протягом року, проводяться підготовчі заходи, до числа яких відносяться:

- складання планів евакуації об'єкта та у його структурних підрозділах;
- підготовка системи пунктів тимчасового розміщення і тривалого проживання населення, виведеного із зон НС;
- підготовка людей до евакуації. Здійснюється шляхом проведення спеціальних занять як безпосередньо на об'єктах, так і за місцем проживання, а також залучення громадян до тренувань і навчань.

Пункти тимчасового розміщення (ПТР) і тривалого проживання (ПТП) створюються рішенням голови адміністрації міста (району) і призначаються для тимчасового розміщення (або тривалого проживання) населення, що відселяється з небезпечних зон при погрозі або виникненні НС.

При погрозі або виникненні НС особовий склад формувань залишається, як правило, на об'єкті, оснащується засобами індивідуального захисту, приладами та інструментом і негайно приступає до проведення аварійно -рятувальних та інших невідкладних робіт.

При проведенні заходів з евакуації виникає необхідність зупинки виробництва. Зупинка виробництва проводиться таким чином, щоб не допустити виникнення додаткових аварійних ситуацій.

Заходи щодо безаварійної зупинки виробництва в екстрених випадках розробляються завчасно, для чого кожний об'єкт повинен мати спеціальний графік.

На період евакуації та зупинки виробництва вводиться посилений режим охорони об'єкта і структурних підрозділів. При неможливості, за умовами

технології, зупинити виробництво, залишають чергові зміни (розрахунки), які забезпечуються засобами індивідуального захисту.

Маршрути евакуації вибираються з урахуванням обстановки, що може виникнути при НС. Вивід людей із зони НС здійснюється з урахуванням напрямку приземного вітру, в обхід зруйнованих будинків, завалів та інших перешкод.

Такі схеми розробляються завчасно на основі ретельного і всебічного прогнозу обстановки, що може скластися в результаті НС.

План евакуації і всі розрахунки доводяться керівництвом об'єкта до підрозділів у вигляді виписок, де розробляється уточнений план евакуації цеху, відділу, служби. Щоб кожний робітник і службовець знав свої реальні дії, доцільно на видному і доступному кожному працівникові місці вивісити наступні документи:

- сигнали оповіщення ЦЗ та порядок дій за ними;
- план - графік евакуації підрозділу, схеми евакуації;
- розрахунок робітників та службовців по ділянках на евакуацію;
- графік безаварійної зупинки виробництва;
- інструкції з безаварійної зупинки;
- розрахунок робітників та службовців, які виділяються у об'єктові формування, а також у власні цехові аварійно-рятувальні групи.

Питання евакуації включаються для вивчення в тематику занять із робітниками та службовцями у системі навчання з ЦЗ. Крім того, зі знов прибулими працівниками обов'язково проводиться вступний інструктаж на робочому місці, де повинні бути доведені питання захисту у НС, у тому числі і з евакуації.

Необхідно домагатися, щоб всі робітники та службовці чітко знали порядок евакуації, строки її проведення, маршрути висування, місця розташування пунктів тимчасового розміщення, правила користування засобами індивідуального захисту, у тому числі й підручними.

ВИСНОВОК

В випускній роботі розглянути основи організації евакуації населення у надзвичайних ситуаціях, порядок її організації та проведення на регіональному, місцевому та об'єктовому рівні. Ретельно спланувати заходи з евакуації, а у разі загрози виникнення або при виникненні надзвичайної ситуації, провести своєчасно та організовано евакуацію є першочерговим завданням органів виконавчої влади, виконавчих органів рад та керівників суб'єктів господарювання незалежно від форм власності. При цьому не допустити загибелі людей, зберегти кваліфікованих кадрів, спеціалістів, забезпечити стійке функціонування об'єктів господарювання. Підготовка до евакуації здійснюється шляхом проведення спеціальних занять як безпосередньо на об'єктах, так і за місцем проживання, а також залучення громадян до тренувань і навчань. Питання евакуації включаються для вивчення в тематику занять із робітниками та службовцями у системі навчання з цивільного захисту. Необхідно домагатися, щоб всі робітники та службовці чітко знали порядок евакуації, строки її проведення, маршрути висування, місця розташування пунктів тимчасового розміщення, правила користування засобами індивідуального захисту. Щоб кожний працівник знав свої реальні дії необхідно згідно вимог Кодексу ЦЗ на кожному підприємстві обладнати інформаційно-довідковий куточок з питань цивільного захисту. Евакуація є основним способом захисту населення, але в деяких випадках і єдиним.

3. ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНО - МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кодекс цивільного захисту України від 02 жовтня 2012 р. № 5403-VI // Офіційний сайт. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5403-17/print1400219239943493> .
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 09 січня 2014 р. № 11 “Про затвердження Положення про єдину державну систему цивільного захисту” // Офіційний сайт. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/11-2014-п> .
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 р. № 841 “Про затвердження Порядку проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру” // Офіційний сайт. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/841-2013-п> .

<p>ПОГОДЖЕНО Начальник управління з питань надзвичайних ситуацій _____ міської державної адміністрації</p>	<p>ЗАТВЕРДЖУЮ Голова _____ районної в місті _____ державної адміністрації</p>
---	---

П Л А Н

ЕВАКУАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ _____ РАЙОНУ У РАЗІ ЗАГРОЗИ АБО ВИНИКНЕННІ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ ТЕХНОГЕННОГО ТА ПРИРОДНОГО ХАРАКТЕРУ

1. ВИСНОВКИ З ОЦІНКИ ОБСТАНОVKИ У РАЗІ ВИНИКНЕННЯ НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ

Згідно з розпорядженням голови _____ міської (обласної) державної адміністрації від
_. _____.201__ року № __ “Про утворення районних у місті (області) державних адміністрацій ” був утворений
_____ район.

Територіально _____ район розташований на правому березі р. _____ в західній частині
міста (області), має кордон з _____, _____, та _____ районами міста (області), а
також з _____ районом _____ області (карта-схема).

Територія району – ___ км² (___% території забудовано).

Населення району – _____ тис. чол.

Забудова району міста суцільна, переважно 5-16 поверховими вогнестійкими будинками, на окраїнах
району – багато одноповерхових.

На території району розташовані важливі адміністративні установи, культурні центри, ___ об'єктів
господарської діяльності різних форм власності, велика кількість комерційних структур (додаток Б. 31.2).

Одною із особливостей району є висока концентрація промислового виробництва, а саме:

суднобудування;

машинобудування;

верстатобудування;

приладобудування;

електронна та легка промисловість.

В районі існує (загальна кількість) ____, в тому числі: пожежонебезпечних ____, установ та закладів
освіти, об'єктів з масовим перебуванням людей ____, житлових будинків підвищеної поверховості.

Район перетинає автомагістраль державного значення. В східній частині району знаходиться великий
лісовий масив загальною площею близько ___ км².

Комунікації, які проходять по території району мають:

довжину повітряних мереж електропередачі, всього – ___ км, в тому числі: 110 кВ – ___ км; 35 кВ – ___ км; 10 кВ – ___ км; 500 В і – ___ км;

довжину кабельних мереж електропередачі, всього – _____ км, в тому числі : 110 кВ – ___ км; 35 кВ – ___ км; 10 кВ – ___ км; 500 В і нижче - ___ ;

протяжність газопроводу в межах району – _____ км;

односторонню протяжність водопроводів – ___ км;

односторонню протяжність водопровідних мереж – ___ км (без водоводів та вводів);

односторонню довжину газової мережі – ___ км;

односторонню протяжність головних колекторів – ___ км;

односторонню протяжність вуличної каналізаційної мережі – ___ км.

Довжина залізничних колій та маршрутів громадського транспорту становить:

залізничних під'їзних шляхів – ___ км;

трамвайних колій – ___ км;

тролейбусних маршрутів – ___ км;

внутрішньо міських автобусних маршрутів – ___ км.

На території району знаходяться ___ залізничні станції та ___ станцій метрополітену.

Загальна протяжність всіх вулиць, проїздів – _____ км, в тому числі:

довжина заасфальтованої частини – _____ км, з них з удосконаленим покриттям – _____ км.

Район розміщений на рельєфі з перепадом висот до ___ км.

Енерго-, газо-, водопостачання здійснюється відповідно від:

_____ ГЕС та _ теплових електростанцій;

газопроводами з _____ (_____ обл.) родовища;

забір води відбувається з річок _____ і _____, а також з _____ артезіанських свердловин.

Потенційні загрози та небезпечні фактори, які здатні спричинити виникнення НС на підпорядкованій території:

наявність на території району потенційно-небезпечних об'єктів (додаток Б.31.1);

можливість виникнення:

пожеж у лісових масивах та лісопаркових зонах, загальна площа яких становить близько ___ км (додаток Б.31.3);

значних аварій техногенного характеру на об'єктах міського комунального та енергетичного господарства;

аварій, катастроф на об'єктах з небезпечними хімічними речовинами;

аварій під час перевезень НХР та вибухонебезпечних вантажів у межах району залізничним і автомобільним транспортом;

масових інфекційних захворювань;

природних стихійних явищ, які призводять до людських втрат, значних матеріальних збитків і порушення режиму нормальних умов життєдіяльності району;

тимчасового перебування великої кількості евакуйованих з інших районів міста, які піддаються підтопленню у разі можливого прориву _____ гідровузла міста;

можливого виявлення вибухонебезпечних пристроїв (бомби, снаряди, міни часів війни) під час проведенні земляних будівельних робіт.

2. ОПОВІЩЕННЯ НАСЕЛЕННЯ ПРО ПОЧАТОК ЕВАКУАЦІЇ

Підставою для практичного здійснення заходів евакуації є фактичні показники стану наявної обстановки, якщо виникає безпосередня загроза життю та заподіяння шкоди здоров'ю населення та відповідне його ураження.

Оповіщення населення про надзвичайні ситуації здійснюється згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 15.02.1999 р. № 192 «Про затвердження Положення про організацію оповіщення і зв'язку в надзвичайних ситуаціях» Загальне керівництво системою оповіщення здійснюється головою евакуаційної комісії району, безпосереднє – начальником служби оповіщення району.

Оповіщення керівного складу комісії з питань евакуації про збір у разі загрози або виникнення НС здійснюється за схемою (додаток Б.31.4).

Після прийняття рішення щодо проведення евакуації згідно з п.3 календарного плану комісією з питань евакуації району здійснюється оповіщення населення, організація і проведення евакуаційних заходів.

Оповіщення населення у НС забезпечується за допомогою централізованої системи оповіщення м. _____ та системи оповіщення району

Сигнали оповіщення ЦЗ, повідомлення про загрозу та виникнення НС, інформація про дії в умовах НС доводяться до працівників підприємств, установ, організацій, населення всіма наявними засобами зв'язку, радіомовлення та телебачення.

Для управління системою оповіщення використовується діюча система зв'язку. Система зв'язку та оповіщення ЦЗ району створена на базі _____ міської дирекції ВАТ “Укртелеком” і складається з:

- електросирен, які встановлені на території району (Додаток Б.31. 5);
- радіотрансляційної мережі для передачі інформації населенню району;
- системи комп'ютерного оповіщення керівного складу району.

Головним способом оповіщення у разі виникнення НС передача повідомлення через:

- оперативного чергового РДА (система комп'ютерного оповіщення керівного складу району);

- мережі провідного мовлення (квартирні і зовнішні гучномовці);

- місцеві радіомовні точки та телебачення;

- працівників ЖЕК, а також спеціально призначених осіб;

- на підприємствах, установах і організаціях району оповіщення працівників здійснюється керівниками цих суб'єктів господарювання.

Для привернення уваги населення в екстремальних випадках перед передачею інформації включаються сирени, а також інші сигнальні засоби.

Сирени і переривисті гудки інших сигнальних засобів означають сигнал цивільної захисту "УВАГА ВСІМ!". За такої ситуації негайно включається гучномовець, радіоприймач або телевізор і слухається повідомлення про надзвичайну ситуацію.

На випадок виходу з ладу мережі енергопостачання та знеструмлення технічних засобів оповіщення передбачено оповіщення населення звукофікованими автомобілями РУ ГУ МВС України.

Оповіщення населення району про виникнення НС здійснюється відповідно варіантів повідомлень (Додаток Б.31.6).

3. КІЛЬКІСТЬ НАСЕЛЕННЯ, ЯКЕ ПІДЛЯГАЄ ЕВАКУАЦІЇ, ЗА ВІКОВИМИ КАТЕГОРІЯМИ

У разі оголошення евакуації громадяни самостійно (пішки, на транспортних засобах) прибувають на збірні пункти евакуації (додаток Б.31.8). Працівники цих пунктів розподіляють громадян за транспортними засобами, інструктують їх і забезпечують посадку на транспортні засоби, а також формують піші колони і відправляють їх за межі зони забруднення або до пунктів розміщення.

Евакуйовані громадяни повинні мати при собі паспорт, військовий квиток, документ про освіту, трудову книжку або пенсійне посвідчення, свідоцтво про народження, гроші та цінності, продукти харчування та питну воду на 3 доби, постільну білизну, необхідний одяг та взуття загальною вагою не більше 50 кг на кожного члена сім'ї. Дітям дошкільного віку вкладається в кишеню або пришивається прізвище, ім'я та по-батькові, домашня адреса, а також прізвище, ім'я та по-батькові матері й батька.

У районі мешкає _____ осіб:

у тому числі, за віковими категоріями:

до 1,5 років — _____ дітей,

від 1,5 до 6 років (вкл..) — _____ дітей дошкільного віку,

від 7 до 16 років — _____ дітей шкільного віку,

від 16 до 60 років — _____ осіб,

понад 60 років — _____ осіб.

Евакуація населення проводиться у два етапи:

Перший – від місця знаходження людей до збірних пунктів евакуації (ЗПЕ);

Другий – від ЗПЕ до безпечних районів (пунктів) розміщення населення.

У разі проведення часткової евакуації евакуйоване населення розміщують у найближчих безпечних місцях (пунктах тимчасового розміщення) за межами зони виникнення надзвичайної ситуації.

4. ТЕРМІНИ ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ

Згідно з проведеними розрахунками часу, який потрібен на проведення організаційних та практичних евакуаційних заходів, термін початку евакуації населення буде складати "Ч"+3 години. Збір членів комісії з питань евакуації здійснюється в приміщенні _____ районної в місті державної адміністрації за адресою: місто _____, проспект _____.

При виникненні надзвичайних ситуацій, що потребують тимчасової евакуації, розміщення евакуйованого населення планується на найближчих від місця події пунктах розміщення і проводиться в термін „Ч” + 3-4 год.

5. ПОРЯДОК ВИВЕЗЕННЯ НАСЕЛЕННЯ (ПРАЦІВНИКІВ) ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ ТА ВИВЕДЕННЯ ПІШКИ

При виникненні НС тимчасова евакуація населення в районі проводиться пішки та з використанням автомобільного транспорту.

Основними завданнями транспортного забезпечення евакуаційних заходів є перевезення населення та вантажів. Зокрема, перевезення, які пов'язано з евакуацією населення, включають:

вивезення населення із зон (районів) небезпечного хімічного ураження, катастрофічного затоплення місцевості, районів можливих бойових дій, масових лісових та торф'яних пожеж, стихійного лиха з важкими наслідками;

підтримання в постійній готовності транспортних засобів та сил, що залучаються до виконання евакуаційних перевезень;

максимальне використання можливостей усіх видів транспорту і транспортних засобів для організації виконання евакуаційних перевезень у стислі терміни;

вивезення населення з місць і районів небезпечних для проживання у разі загрози виникнення НС;

вивезення уражених, постраждалих з осередків (зон) ураження до лікувальних закладів;

підвезення аварійно-рятувальних формувань і підрозділів цивільного захисту до осередків ураження;

підвезення працюючих змін з безпечних районів розміщення населення до підприємств, які продовжують роботу за умов надзвичайної ситуації в районі;

забезпечення безперервного управління евакуаційними перевезеннями.

Для виконання завдань транспортного забезпечення евакоперевезень у мирний час органами управління ЦЗ залучається весь транспорт, що є на відповідній адміністративній території, незалежно від його належності і форм власності. У особливий період – тільки транспортні засоби, які не залучаються до виконання завдань Збройних Сил України та особливо важливих мобілізаційних завдань.

Планування транспортного забезпечення евакуаційних заходів мають охопити питання з:

прийняття рішення щодо транспортного забезпечення евакуаційних заходів;

розроблення плану транспортного забезпечення евакуаційних заходів у надзвичайних ситуаціях мирного часу та в особливий період;

організації матеріально-технічного забезпечення транспортних засобів;

доведення завдань до виконавців;

організації управління та зв'язку.

Рішення щодо транспортного забезпечення евакуаційних заходів приймає голова районної державної адміністрації на основі оцінки обстановки, що склалася.

У своєму рішенні щодо транспортного забезпечення евакуаційних заходів він визначає:

основні завдання транспортного забезпечення евакуаційних заходів;

сили та транспортні засоби, що залучаються, їх склад та завдання;

терміни, маршрути вивезення евакуйованого населення з небезпечних районів, пункти його висадки;

порядок виконання евакуаційних перевезень;

матеріально-технічне забезпечення транспортних перевезень;

організацію управління.

Для вивезення евакуйованого населення планується використання усіх видів транспортних засобів (автобуси, вантажні бортові автомобілі, обладнані для перевезення людей, легкові автомобілі), незалежно від форм власності, у тому числі приватний транспорт, для вивезення власників та їх сімей.

Вивезення евакуйованого населення транспортними засобами та виведення пішки проводиться згідно з розрахунком транспортного забезпечення евакуаційних заходів в районі (додаток Б.31.13).

Усі автомобільні засоби, що залучаються для вивезення евакуйованого населення, формуються у колони на спеціальних пунктах базових автогосподарств з урахуванням близького розгортання ЗПЕ або пунктів посадки. Автомобільні колони, як правило, формуються з транспортних засобів, які належать одному підприємству. Кожна колона, по можливості, здійснює перевезення населення за одним маршрутом.

Для вивезення населення з району використовується автомобільний транспорт, який належить районним автопідприємствам і організаціям. За необхідності додаткового забезпечення евакоперевезень керівником територіальної підсистеми відповідним рішенням залучається додаткові автотransпортні засоби.

Приймальні пункти евакуації організують вивезення (виведення пішки) прибуваючого евакуйованого населення з пунктів висадки до місць розміщення його в безпечних районах.

Населення (працівники), яке підлягає евакуації пішим порядком, формується у колони та виводиться на вихідні пункти маршрутів.

Піші колони формуються за територіально-виробничим принципом, чисельність колони не повинна перевищувати 1000 осіб. Швидкість руху колони планується 2–3 км/год., дистанція між колонами до 500 м. Величина добового переходу може складати 20-30 км., тривалість привалів складає:

малих – 10-15 хв.;

великих – 1-2 год.

Малі привали призначаються через 1-1,5 год. руху, великі – на початку другої половини добового переходу, як правило, за межами зон (районів) можливих негативних факторів НС.

Частина автотransпортних засобів залучається для забезпечення евакуації пішим порядком.

Транспортне забезпечення евакуації пішим порядком включає та передбачає:

перевезення особистих речей евакуйованого населення транспортними засобами суб'єктів господарювання району;

підвезення осіб, які відстали чи потребують додаткової допомоги, з використанням транспорту з районів позаміської зони.

На період проведення евакуації планується цілодобова робота міського пасажирського транспорту за існуючими маршрутами, а на найбільш напружених маршрутах залучаються додаткові транспортні засоби.

Графіки роботи міського пасажирського транспорту розробляються завчасно. Визначення напруженості маршрутів і виділення транспортних засобів здійснюється своєчасно.

Для вирішення завдань, які можуть виникнути в ході здійснення евакуаційних заходів, визначається та планується резерв автотранспортних засобів районної ланки та визначається порядок його використання.

Перевезення працюючих змін підприємств, що продовжують роботу в небезпечних районах містах, до місця роботи і назад у райони розміщення (відпочинку) здійснюється залізничним, автомобільним і водним транспортом. Загальний термін перевезення працюючих змін до місць роботи і назад не повинен перевищувати 4 години будь-яким видом транспорту.

Перевезення працюючих змін автотранспортом від місця розташування до підприємств і назад здійснюється автобусами автопідприємств, які виведені у безпечні райони.

При нестачі автобусів дозволяється використовувати вантажні бортові автомобілі, які обладнуються тентами, сидіннями та іншими додатковими засобами залежно від пори року.

Для забезпечення термінових перевезень, які виникли внаслідок зміни обстановки, створюється резерв транспорту. Резерв транспортних засобів розміщується в місцях, з яких забезпечується швидке висування його для виконання термінових перевезень.

Фінансування транспортного забезпечення евакуаційних заходів здійснюється за рахунок державного та місцевих бюджетів, коштів підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності.

Витрати, пов'язані з матеріально-технічним забезпеченням автотранспортних підприємств, їх збереженням і обслуговуванням, підтримкою готовності транспортних формувань до дій та використання їх за призначенням, здійснюються з бюджету центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності і підпорядкування, які залучаються до здійснення заходів цивільного захисту на умовах договору згідно з додатком між замовником і виконавцем перевезень на основі чинних нормативно-правових актів.

6. СКЛАД ЕВАКУАЦІЙНИХ ОРГАНІВ І ТЕРМІНИ ПРИВЕДЕННЯ ЇХ У ГОТОВНІСТЬ

У районі для планування, підготовки та проведення евакуації створені (додаток 31.7):

- районна та об'єктові комісії з питань евакуації;
- збірні пункти евакуації;
- приймальні пункти евакуації.

Комісії з питань евакуації здійснюють: планування евакуації; підготовку підпорядкованих евакуаційних органів до виконання завдань; контроль за підготовкою та розподілом усіх видів транспортних засобів та забезпечення евакуаційних перевезень; визначення місць для посадки населення і маршрутів руху населення пішки; підготовку населення до евакуаційних заходів; практичне проведення евакуації.

Час розгортання і підготовки комісій до роботи – „Ч”+1 год. з моменту отримання повідомлення про проведення евакуації.

Збірні пункти евакуації, призначені для збору населення, яке підлягає евакуації, формування піших і транспортних колон, а також забезпечення

відправлення їх на пункти посадки на транспортні засоби та вихідні пункти руху пішки.

Збірні пункти евакуації розгортаються на межах зон радіоактивного або хімічного забруднення.

Час на розгортання і підготовку збірних пунктів евакуації - до 2 годин із моменту отримання рішення про проведення евакуації.

7. РОЗПОДІЛ ОБ'ЄКТІВ ЗА ЗБІРНИМИ ПУНКТАМИ ЕВАКУАЦІЇ, ПРИЙМАЛЬНИМИ ПУНКТАМИ ЕВАКУАЦІЇ ТА ПУНКТАМИ РОЗМІЩЕННЯ

В районі здійснено закріплення місць розташування збірних пунктів евакуації (ЗПЕ), приймальних пунктів евакуації (ПРПЕ) та пунктів розміщення (ПР) населення _____ району м. ____ на випадок виникнення надзвичайних ситуацій (Додаток Б.31.8).

Збірні пункти евакуації _____ району міста ____ для евакуації населення при тимчасовому відселенні

№ з/п	№ ЗПЕ	База формування адміністрації ЗПЕ	Місце дислокації ЗПЕ
1	2	3	4
1	801	Назва підприємства, установи, організації (адреса, де знаходиться)	Установа, організація, заклад, де розгортається ЗПЕ (адреса, де знаходиться)

Місця збору і маршрути доставки населення автотранспортом на ЗПЕ _____ району

РЕО №	Адреса ЖРЕО, місце збору населення	Припис до ЗПЕ	Адреса ЗПЕ, до якого здійснюється перевезення людей	Пункти розміщення, до яких здійснюється перевезення людей
1	2	3	4	5

Пункти розміщення _____ району міста ____ для евакуації населення при тимчасовому відселенні у разі виникненні надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру

з/п	Місце тимчасового розміщення евакуйованих	Адреса, телефон	Кількість приміщень та їх місткість, чол.	Примітка
1	2	3	4	5
1.				

8. ПУНКТИ ПОСАДКИ НА ТРАНСПОРТНІ ЗАСОБИ

Начальники та старші автомобільних колон прибувають на ЗПЕ та разом з його адміністрацією для розподілу населення (працівників) за автотранспортом (автобусами, автомашинами) та організації пересування населення (працівників) від ЗПЕ до місць посадки та посадки його на транспортні засоби. Під час руху колон підтримують дисципліну серед евакуйованого населення (працівників) та контролюють дотримання ними заходів безпеки та правил проїзду на транспорті.

З прибуттям евакуйованого населення (працівників) до місць посадки адміністрацією пунктів посадки разом з представниками керівництва суб'єктів господарювання здійснюється організація посадки населення (працівників) на транспортні засоби та забезпечується своєчасне відправлення їх безпечні райони. У разі затримки подачі транспорту керівництво адміністрації пунктів посадки негайно інформує про це начальників ЗПЕ.

9. МАРШРУТИ ЕВАКУАЦІЇ

9.1. При загрозі хімічного ураження (аварії на ХНО) тимчасова евакуація працівників суб'єктів господарювання та населення пішки із зон ураження здійснюється у безпечні місця з урахуванням напрямку вітру:

маршрут евакуації № 1 – вул. _____ – вул. _____ – вул. _____ № ____;

маршрут евакуації № 2 – вул. _____ – вул. _____ – вул. _____ № ____;

маршрут евакуації № 3 – вул. _____ – вул. _____ – вул. _____ № ____;

9.2. Маршрути евакуації при можливому підтопленні від паводку, повені або прориву _____ гідровузла:

маршрут евакуації № 1 – вул. _____ – вул. _____ – вул. _____ № ____;

маршрут евакуації № 2 – вул. _____ – вул. _____ – вул. _____ № ____;

маршрут евакуації № 3 – вул. _____ – вул. _____ – вул. _____ № ____;

маршрут евакуації № 4 – резервний.

9.3. Маршрути евакуації під час лісових пожеж:

При загрозі лісових пожеж проводиться тимчасове відселення населення із зони пожежі у безпечні зони (місця) з урахуванням напрямку вітру.

9.4. Маршрути евакуації при загрозі або випадку проявів терористичних актів визначаються залежно від обставин, які складаються за конкретної наявної обстановки.

10. ПОРЯДОК ДОСТАВКИ ЕВАКУЙОВАНОГО НАСЕЛЕННЯ (ПРАЦІВНИКІВ) З ПУНКТІВ ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ

З отриманням рішення про початок евакуації комісія району уточнює завдання керівникам суб'єктів господарювання щодо проведення евакуаційних заходів, контролює стан оповіщення населення, його збір, формування колон, забезпечує переміщення їх до пунктів евакуації. Керівники суб'єктів господарювання здійснюють контроль оповіщення працівників про загрозу або виникнення надзвичайної і початок евакуації.

У разі здійснення оповіщення робітникам та службовцям повідомляється час прибуття на ЗПЕ. Оповіщення непрацюючого населення організують керівники управліннь житлового господарства і ЖРЕО.

Голови та секретарі об'єктових комісій з питань евакуації, які здійснюють управління евакуацією, уточнюють порядок проведення запланованих евакуаційних заходів з урахуванням наявної обстановки, порядок взаємодії під час проведення евакуаційних заходів, реалізують планові заходи з евакуації та доповідають по інстанції про хід евакуації.

Голова комісії з питань евакуації району здійснює постановку завдань керівникам суб'єктів господарювання, ЖРЕО стосовно оповіщення населення, видає розпорядження про розгортання ЗПЕ, ППЕ та ПРПЕ, контролює їх діяльність щодо своєчасного збору, реєстрації, відправки населення у безпечні райони (місця), заходів забезпечення евакуаційних заходів.

Начальник служби транспортного забезпечення району забезпечує готовність транспортних засобів до перевезення населення, уточнює порядок використання міського транспорту для доставки населення на ЗПЕ та пункти посадки.

Керівники суб'єктів господарювання, голови об'єктових комісій з питань евакуації та ЖРЕО уточнюють номери автомобільних колон, що призначені для евакоперевезень населення згідно з планом евакуації, здійснюють оповіщення населення та організують його збір та реєстрацію на ЗПЕ, формують евакоколони, які виводиться пішки, уточнюють маршрути руху, вихідні пункти та порядок виходу до них, інструктують начальників піших колон, начальників ешелонів та старших автомобільних колон, забезпечують їх виписками зі схеми маршрутів та засобами зв'язку, організують відправлення піших колон, посадку населення на транспорт та його відправлення.

Начальники ЗПЕ розгортають роботу ЗПЕ, а саме: здійснюють оповіщення та збирають його адміністрацію; уточнюють обов'язки; підтримують зв'язок з начальниками пунктів посадки і закріпленими суб'єктами господарювання; при зміні часу виходу піших колон, подачі та відправки транспорту уточнюють терміни; організують прийом та реєстрацію населення, що прибуває на ЗПЕ, його відправлення на вихідні пункти піших маршрутів та пункти посадки на транспорт.

У разі оголошення евакуації громадяни самостійно, на міських транспортних засобах, які у цей період працюють цілодобово, прибувають до визначеного часу на ЗПЕ та проходять реєстрацію. Працівники групи формування колон та пунктів посадки розподіляють громадян за транспортними засобами, інструктують їх та забезпечують посадку на транспортні засоби. Старші автомобільних колон організують пересування

евакуації від ЗПЕ до місць посадки та беруть участь у організації його посадки у транспортні засоби.

Начальники піших колон разом з адміністрацією ЗПЕ формують пішохідні колони, виводять їх у вихідні пункти, доповідають про це начальникам маршрутів та з їх дозволу починають рух за маршрутами евакуації, під час руху колон підтримують дисципліну та порядок, доповідають начальнику маршруту про проходження пунктів регулювання.

На маршрутах евакуації начальники колон організують розвідку маршрутів та взаємодію з групами управління і підрозділами МВС, що забезпечують громадський порядок, доповідають голові комісії району про проходження пішими (авто) колонами вихідного пункту та прибуття їх на ПР.

Керівники ПР безпечного району уточнюють чисельність прибуваючого евакуації, організують його всебічне забезпечення.

У разі виникнення аварії на хімічно небезпечному об'єкті, найбільш частина витривалого населення, у тому числі, робочі зміни СГ виводяться пішим порядком.

Постраждалим від наслідків НС надається перша медична допомога і в подальшому здійснюється їх евакуація у лікувальні установи безпечного району. Вивезення уражених здійснюється у першу чергу.

Інформаційне забезпечення евакуйованого населення про порядок дій у різних ситуаціях та про оперативну обстановку здійснюється відділом з питань надзвичайних ситуацій району з використанням для цього системи оповіщення, засобів радіомовлення та телебачення та із залученням у разі потреби сил і засобів МВС.

Евакуйовані громадяни повинні мати при собі паспорт, свідоцтво про народження, військовий квиток, документ про освіту, трудову книжку або пенсійне посвідчення, гроші та цінності, продукти харчування і воду на три доби, постільну білизну, необхідний одяг взуття загальною вагою не більше як 50 кг на кожного члена сім'ї. Дітям дошкільного віку вкладається у кишеню або вшивається до одягу записка, де зазначається прізвище, ім'я та по батькові, домашня адреса, а також ім'я та по батькові матері та батька.

Донесення (інформація) про проведення евакозаходів подається у вищі органи управління через кожні 4 години, а за необхідності - негайно.

11. ЗАХОДИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ НА ЗБІРНИХ, ПРОМІЖНИХ, ПРИЙМАЛЬНИХ ПУНКТАХ ЕВАКУАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ДОРОЖНЬОГО РУХУ НА МАРШРУТАХ ЕВАКУАЦІЇ

Забезпечення громадського порядку покладено на начальника служби охорони громадського порядку та організується і забезпечується силами та засобами _____ районного управління ГУ МВС України у м. _____ (вул. _____, _____) відповідно "Плану-розрахунку виділення особового складу _____ РУ ГУ МВС України у м. _____, а також формуваннями

охорони громадського порядку (команди, групи, ланки) суб'єктів господарювання, які знаходяться на території району" (Додаток Б.31.9).

Для забезпечення громадського порядку на ЗПЕ, ППЕ та ПРПЕ створюються:

4 міліцейських пости оточення із 8 чоловік особового складу міліції, які підсилюються особовим складом формувань ЦЗ (12 чол.);

8 постів регулювання маршрутів евакуації населення із 8 чол. особового складу міліції і 16 чол. особового складу формувань ЦЗ та забезпечуються 8 радіостанціями;

2 оперативних заслони - 20 чоловік особового складу міліції;

для забезпечення збереження державного і власного майна громадян та боротьби зі злочинністю заплановано виділити 104 чоловік особового складу міліції, 20 чол. особового складу формувань ЦЗ з 42 радіостанціями;

для спостереження за рівнем води планується виділення 7 постів загальною чисельністю 14 чоловік особового складу міліції;

для обліку осіб, які пропали безвісті, залучається 2 працівника особового складу міліції, 4 працівника формувань ЦЗ, яким надається 1 радіостанція.

Крім цього, районним управлінням охорони громадського порядку планується додаткове виділення особового складу від ГУ МВС м. _____:

у разі виникнення аварії на ХНО для охорони громадського порядку виділяються 30 працівників особового складу міліції, 20 працівників формувань ЦЗ, 5 од. техніки;

на значних пожежах – ___ чол. міліції, ___ чол. формувань ЦЗ та ___ од. техніки;

на аваріях на залізниці – ___ чол. міліції, ___ чол. формувань ЦЗ, ___ од. техніки.

Готовність груп забезпечення громадського порядку – постійна.

Регулювання дорожнього руху на маршрутах евакуації здійснюється силами ДАІ району.

12. ЗАХОДИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРИЙМАННЯ, РОЗМІЩЕННЯ, ЗАХИСТУ ТА ЖИТТЄЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕВАКУЙОВАНОГО НАСЕЛЕННЯ У БЕЗПЕЧНИХ РАЙОНАХ

Організацію приймання, розміщення, захисту та життєзабезпечення населення у безпечних районах покладено на начальників відповідних приймальних пунктів евакуації та пунктів розміщення.

Заходами з життєзабезпечення евакуйованого населення, спрямованими на задоволення мінімальних життєвих потреб громадян, надання їм побутових послуг і реалізацію соціальних гарантій на період проведення рятувальних та інших невідкладних робіт та ліквідації наслідків НС, є:

тимчасове розселення громадян у безпечних районах;

організація харчування у місцях і пунктах тимчасового розселення;

організація забезпечення евакуйованого населення одягом, взуттям і товарами першої необхідності;

організація надання фінансової допомоги потерпілим;

забезпечення медичного обслуговування та санітарно-епідеміологічного нагляду в районах тимчасового розміщення.

12.1 Розгортання приймальних пунктів евакуації.

12.1.1. Для приймання евакуйованого населення у разі виникнення НС в районі передбачено створення та розгортання __ ПРПЕ.

Приймальні пункти евакуації населення

№ з/п	№ ПРПЕ	Місця розміщення ПРПЕ	Адреса ПРПЕ	№ телефонів
1				
2				

12.1.2 Для розміщення населення евакуйованого населення у разі виникнення аварійних ситуацій на водопровідній станції в районі передбачено створення тимчасових пунктів розміщення (залежно від напрямку вітру). Кількість населення – ___ тис. чол. Можливий район відселення – житловий масив _____.

Тимчасові пункти розміщення евакуйованого населення:

№з/п	Розміщення ПР	Адреса	№ тел.
1.			
2.			
3.			

12.1.3. Для розміщення евакуйованого населення у разі виникнення радіаційної аварійної ситуації в районі передбачено створення тимчасових пунктів розміщення (залежно від напрямку вітру). Кількість населення – ___ тис. чол. Можливий район відселення – житловий масив _____.

Тимчасові пункти розміщення евакуйованого населення:

№з/п	Розміщення ПР	Адреса	№ тел.
1.			
2.			
3.			

12.2 Порядок забезпечення евакуйованого населення продуктами харчування, водою, предметами першої необхідності, медичними та іншими видами обслуговування

12.2.1 Забезпечення евакуйованого населення продуктами харчування і товарами повсякденного вжитку покладено на КП «_____» за готівковий рахунок.

Для забезпечення евакуйованого населення продуктами харчування і товарами повсякденного вжитку в місцях розміщення залучаються:

пересувних пунктів харчування (ППХ) – __ од;

пересувний пункт продовольчого постачання (ПППП) – __ од.;

пересувний пункт речового постачання (ППРП) – __ од.

12.2.2 В місцях тимчасового розселення евакуйоване населення забезпечується продуктами харчування і предметами повсякденного вжитку через мережу існуючих підприємств торгівлі та харчування.

12.3 Організація медичного захисту покладено на начальника медичної служби району та здійснюється силами і засобами медичних закладів району (згідно з додатком Б.31.10.).

Основною метою медичного забезпечення евакуації є надання медичної та домедичної допомоги на пунктах евакуації та маршрутах евакуації, в місцях розміщення еваконаселення.

Домедична допомога вважається своєчасною, якщо вона була надана в перші 60 хв. («золота година») після ураження або травмування людини, медична відповідно – до 1-2 год.

Надання медичної допомоги здійснюють бригади швидкої медичної допомоги, спеціалізовані медичні бригади постійної готовності першої черги, медичні загони, лікувально-профілактичні заклади, що розташовані поблизу зони НС, лікувальні заклади, рятувальники та інші особи, а також шляхом самопомоги. Метою медичної допомоги є рятування життя людей, попередження чи зменшення важких ускладнень та підготовка постраждалих для евакуації до лікувальних закладів.

Кваліфікована та спеціалізована медична допомога постраждалим надається в лікувальних закладах, які можуть знаходитись на значній відстані від зони ураження.

Етапи медичної евакуації: прийом, реєстрація і медичне сортування постраждалих; проведення згідно з показаннями санітарної обробки уражених, дезінфекції, дезактивації та дегазації їх речей, надання потерпілим невідкладної медичної допомоги; підготовка до евакуації, ізоляція інфекційних та психічно хворих.

Медичне забезпечення евакуаційних заходів передбачає розгортання медичних пунктів (стаціонарних, тимчасових, пересувних) у місцях збору, посадки, на шляхах евакуації, місцях висадки та тимчасового розміщення населення. До розгортання цих пунктів залучаються сили та засоби лікувально-профілактичних закладів, які беруть участь у ліквідації медико-санітарних наслідків НС. Їх склад, забезпечення медичним майном і транспортними засобами визначається завчасно при прогнозуванні обстановки та плануванні заходів медичного забезпечення.

Медичне постачання головним чином здійснюється за рахунок структурних органів і закладів медичного постачання, існуючих в системі охорони здоров'я (аптечні склади, бази, аптеки тощо).

Перелік медичних закладів району

№ п/п	Назва медичного закладу	Адреса
1		

Заходи медичного забезпечення при виникненні НС виконуються відповідно “Плану-розрахунку організації медичного забезпечення під час евакуації населення при можливій загрозі та виникненні НС на території району“ (Додаток Б.31.11).

Готовність медичного забезпечення:

- в робочий час – до 1 год;
- в неробочий час - до 4 год.

12.4 Протипожежне забезпечення евакозаходів

Протипожежне забезпечення евакозаходів покладено на начальника спеціалізованої протипожежної служби цивільного захисту району та здійснюється силами і засобами державної пожежно-рятувальної служби, а також протипожежних формувань СГ відповідно Плану-розрахунку виділення особового складу _____ районного управління ГУ ДСНС України в м. _____ для локалізації та ліквідації пожеж (Додаток Б.31.12).

Готовність протипожежного забезпечення – постійна.

13. ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ТА ЗВ'ЯЗКУ

Управління заходами при евакуації здійснюється головами комісій з евакуації по існуючим каналам зв'язку.

Для безпосереднього керівництва евакозаходами голова комісії з евакуації району організовує створення оперативних груп, які розпочинають роботу з моменту прийняття рішення про проведення евакуації.

Управління заходами евакуації здійснюється з місця постійного розміщення районної державної адміністрації (зал оперативних засідань), а також з місць розміщення евакуаційних комісій суб'єктів господарювання. Готовність систем управління, оповіщення та зв'язку – постійна.

Організація оповіщення та зв'язку покладено на начальника спеціалізованої служби оповіщення та зв'язку цивільного захисту району. Схема оповіщення надано в додатку до плану Б.31.4.

14. Висновок

Таким чином, План евакуації населення району у разі загрози та виникнення надзвичайних ситуацій в _____ районі м. _____ передбачає комплекс заходів щодо організованого виведення (вивезення)

населення, працівників підприємств, установ та організацій, учнів та вихованців закладів освіти, хворих та обслуговуючого персоналу лікувальних закладів, пенсіонерів та інвалідів з зон можливого впливу наслідків НС і розміщення їх у безпечних місцях.

Голова комісії з питань евакуації

_____ району м. _____
